

361 3. Beh. af Forstl. t. L. om Tilveieb. af Eigevægt mellem Univ. Indtægter og Udgifter. 362

Meningen? Lad være, at man forsikrer, at man ikke vil Universitetet tillivs. Kjendsgjerningen er, at man opspiser Universitetsformuen, og det er denne Kjendsgjerning, der vækker Uro og Uengstelse, og som det foreliggende Forslag tilsigter at raade Bod paa.

Formanden: Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er uheldigt, at flere af de Indsigelser, der idag ere fremkomne mod Lovforslaget ved Sagens 3die Behandling, ikke ere fremkomne tidligere og navnlig ikke ved 1ste Behandling, hvor de aabenbart nærmest hørte hjemme. Være de fremkomne dengang, vilde de kunne have givet Anledning til en mere fyldig og udtømmende Drøftelse og muligen endog havt Indflydelse paa Formen for Sagens Behandling her i Thinget. Nu ved 3die Behandling ere de noget borte fra det, man sædvanlig ventet sig af en 3die Behandling; men jeg har imidlertid ikke villet lægge nogen Hindring i Veien for Diskussionens fulde Frihed og skal heller ikke fremdeles gjøre det. 1ste Landstingsmand for 9de Kredts har Ordet.

N. Rasmussen: Jeg veed naturligvis ikke, om den ærede Formand sigtede til mig ved de Bemærkninger, han nu gjorde. Hvis saa er, skal jeg gjerne holde mig dem efterrettelig; men jeg har forment, at naar et Lovforslag laa til endelig Vedtagelse, var det berettiget at fremkomme med sine Indsigelser, og mine Indsigelser gjælde jo ikke de enkelte Bestemmelser i selve Lovforslaget, men Lovforslaget i dets Helhed. Det ærede Medlem, der talte sidst, omtalte en hel Del Foranstaltninger, som vare trufne med Hensyn til Universitetets Formue. Dertil har jeg kun det at bemærke, at det da maa være en Trøst for det ærede Medlem og hans Venner, at deres Venner stadig have været i Regjeringen. Regjeringen havde naturligvis billiget alle disse Foranstaltninger, og dersom der altsaa i saa Henseende er nogen Udbredelse at gjøre, saa maa den rettes imod den lovgivende Magt, inklusive Regjeringen. Naar der har været Tale om Anlægget af den botaniske Have og de flere Foranstaltninger, som ere trufne, da vil jeg bemærke, at de Indsigelser, som jeg er fremkommen med, ikke specielt ere rettede imod nogen enkelt Foranstaltning, men imod selve Lovforslaget, som vil faa Noget fast, der hidtil ikke har været flaaet fast. Om Regjeringen kan

overbevise Rigsdagen om, at det er rigtigt ved en Finanslovbevilling at overgive en Kapital — enten den nu tages fra Kommunitetet eller fra Statskassen — til Universitetets særlige Formue, er Et, men et Andet er at give Universitetet en privilegeret Stilling ved et særligt Lovforslag. Det, som jeg vilde udtale, var altsaa kun, at, fordi man modsætter sig dette Lovforslag, derfor modsætter man sig slet ikke hensigtsmæssige Foranstaltninger, som kunne træffes ved en Omlægning af disse Kapitaler. Der kan jo imidlertid reises Indsigelse imod mange Foranstaltninger og saaledes ogsaa imod de Foranstaltninger og de Dispositioner, som ere trufne med Universitetets Kapitalformue; men Et tror jeg skal staa fast, og det er, at Universitetets Formue er ikke brugt til Noget, som er Universitetet uvedkommende; skulde dette være Tilfælde, saa gjentager jeg, at saa er Regjeringen medskyldig deri.

Clasager: Jeg var halvveis bange for, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Bloug) vilde have gaaet sin Vej, da han hørte, at jeg forlangte Ordet, thi det forekommer mig, at han hver Gang jeg tillader mig at ville sige Noget, har ligesom en lille Smule Frygt for, at jeg just skal faae sagt saadanne Ting, som han særlig holder saa lidt af at høre. Der var ganske vist ogsaa et Par Bemærkninger, som jeg vilde gjøre til det ærede Medlem, og jeg skal da tage dem først. Naar det ærede Medlem saaledes udtalte, at Universitetet tidligere selv havde forvaltet sin Formue endog paa en meget selvstændig Maade, saa kan dette overmaade gjerne være Tilfældet, men det har jo ogsaa været Tilfældet med forskellige andre Institutioner. Der er jo forskellige Grene af Statsforvaltningen, der, om jeg saa maa sige, have forvaltet deres Formue paa en hel anden Maade end nu, og navnlig er jo Forvaltningen siden den frie Forfatnings Indførelse bleven mere centraliseret under den lovgivende Forsamlings Magt og Myndighed. Naar det ærede Medlem endvidere beklagede Bondestandens temmelig store Ujenskab til Historien, saa kan jeg saa godt forstaa, at der ligger Noget til Grund herfor. Bondestanden er endnu ikke kommen saa vidt med, at den har det Indblik i Historien, som det ærede Medlem og hans Digestiliede have det; det er ganske vist, men ogsaa denne Mangel kan man haabe vil blive afhjulpen efterhaanden. Naar endelig det ærede Medlem nævnte, at der endog vare to Universitetsprofessorer, som